

ACTIONIA

KALMANKYLVÄJÄ

PETRI HIRVONEN

**KUSTANTAMO
HELMIVIYO**

Kalmankylväjä

Petri Hirvonen

Kalmankylväjä

Kustantamo Helmivyö
Turku 2016

Petri Hirvonen: Kalmankylväjä

ISBN 978-952-7211-02-1

Kannet: J.T. Lindroos

BoD 2016

Lukijalle

Minulla on aina ollut kaikenlaisia kustannusprojekteja mielessä, joista vain osa on edennyt tuotantoon asti. Joskus 2000-luvun ensimmäisen vuosikymmenen lopulla elättelin pokkarisarjaa, jossa olisi ilmestynyt uutta kotimaista kovaksikeitettyä – tai ainakin toiminnantäyteistä – dekkaria, mielellään mahdollisimman lyhyttä ja tiivistä. Idea ei koskaan edennyt tuotantoon asti, vaikka myöhemmin toimitinkin Arktiselle Banaanille kymmenen kirjan dekkarisarjan, joista viisi ensimmäistä ilmestyi pokkareina. Kovakantisista pari oli kotimaisia.

Pokkarina olisi ehdottomasti ilmestynyt Petri Hirvosen *Kalmankylväjä*, joka ilmestyi sähköpostiini sen jälkeen, kun olin julkaissut joitain Hirvosen novelleja Isku-lehdessä, jota toimitin ja julkaisin. Petrin yhteystiedot olin saanut Tapani Bagelta, joka oli haastatellut Petriä tämän lyhyestä FinnWesturasta. Petri oli nimittäin kirjoittanut 1990-luvun alussa kaksi FinnWestiä, joista toinen jäi toiseksi viimeiseksi julkaistuksi FinnWestiksi ja toinen jäi kokonaan ilmestymättä.

Petri kirjoitti myöhemmin 1990-luvun lopussa Jerry Cottonia Kolmiokirjalle, ja kun Kolmiokirja lakkautti Cottonin ja sen ilmestyminen siirtyi Musiikki & Mainos Juntusen harteille, Hirvonen kirjoitti uudelle kustantajalle kolme Cottonia. Näistä viimeisessä, tarinassa “Kalmankylväjä San Felipeissä” (2005), seikkaili Kalmankylväjänä tuttu Salvatore, joka Hirvosen omien sanojen mukaan oli “pääosassa Cottonia enemmän”. Salvatore sai lopulta oman romaanin, joka jäi moneksi vuodeksi seikkailemaan vain kovalevylleni – onnek-

si älysin siirtää sitä aina koneelta toiseen, kun vanha piti vaihtaa uuteen. Mietin moneen kertaan, että pitäisi käydä teksti läpi ja kehittää sille jokin kustannusprojekti, mutta aina se jäi.

Loppuvuodesta 2014 Putki Kustannukselta ilmestyi Petri Hirvosen novellikokoelma *Kuolevan jumalan yö*, jonka kokosin Petrin minulle vuosien varrella lähettämistä novelleista. Osa on julkaissut eri lehdissä, osa oli jäänyt julkaisematta.

Ja nyt *Kalmankylhäjä* viimeinkin ilmestyy. Teksti on ammatin miehen työtä, ja huomio kiinnittyy väkisinkin rajuihin ja pitkiin toimintakohtauksiin, joita on siroteltu – tai ehkä oikeastaan räiskitty – pitkin tekstiä kuin parhaassa 1980-luvun toimintaelokuvassa. Salvatoreen pääosaan voi kuvitella vaikka nuoren Jean-Claude Van Dammen. Ympäristökin on samanlainen hikinen viidakko kuin monissa ajan toimintapläjäyksissä.

Räiskyvänverisiä lukuhetkiä!

Turussa toukokuussa 2016

Juri Nummelin

Prologi

Sataman aamuhälinät tunkeutuivat rantaravintoloiden vaimeasti viriävän astioiden kilinän sekaan. Kalastajat huudahtelivat lokkien kanssa kilpaa, molemmat meren antimien kiihdyttäminä.

Unenpöpperöiset turistit hakeutuivat terassipöytiin, innokkaimpien horjahdellessa rannalle aamu-uinnille. Jokusia kirjaviin *huipileihin* sonnustautuneita intiaaninaisia kulki sataman poikki aloittamaan päiväaskareitaan, joillakuilla lapsikratras vanavedessään.

Tummanpuhuva mies pyyhkäisi otsalleen vierähtäneet hiussuortuvat sivuun ja tökki haarukalla aamiaislautastaan. Hän tunsu kasvoillaan miellyttävänä tuulahduksena Campechenlahdelta henkivän merituulen. Se kantoi helmassaan yöllisen sateen ja aamunraikkaan viidakon tuoksua.

Huonosti nukutun yön puurouttamat aivot kirkastuivat raikkaassa tuudessa, aamiaisvitamiinien voimistaessa tuntemusta. Hän pyydysti muutaman kinkkukuution tortillalleen ja mätti samaan syssyyn haarukallisen papumuhennosta. Tavoistaan poiketen hän otti heti aamutuimaan kulauksen olutta, joka oli miellyttävän viileää. Nestettä suussaan purskuteltuaan hän antoi täyteläisen Montejon norua kurkkuunsa.

Rannan läheisyyteen oli jo kohonnut muutama katukaupustelijain pikku koju. Tuoreen kalan tuoksu leijaili terassille ja kojuilta päin kantautui äänekästä väittelyä.

Vatsa otti protestoimatta ruoan vastaan – tämän hän katsoi ylellisyydeksi. Hän ei voinut ylvästellä suurensuurella ruo-

kahalulla, pikemminkin ateriointi edusti hänelle välttämätöntä suoritusta. Enää vuosiin hän ei ollut osannut nauttia meksikolaisen keittiön makuhermoja kihelmöivistä aromeista, edes kotimainen viini ei suonut hänelle samaa hurmaa kuin joskus kauan sitten. Siitä huolimatta hän tunsii olevansa elämänsä kunnossa, kaiketi rituaalinomainen ruokailukin riitti elämiseen.

Meteli kojulla kiihtyi, se käänsi jo ihmisten huomion puoleensa ja häiritsi hänen rauhaansa. Vielä hän yritti keskittyä annokseensa, sulkea korvansa toraääniltä.

Murahtaan hän nielaisi toisen tortillansa ja kohotti olutlasin jälleen huulilleen. Hän säpsähti vanhan naisen säikähtänyttä kiljaisua. Tuimasti hänen kasvonsa kääntyivät kokujuen suuntaan. Aamun rauhallinen hetki oli mennyttä, lopullisesti tämän päivän osalta.

Vanha ennustajanainen oli lysähtänyt vaivalla kyhätyä kokujaan vasten, kahden isokokaisen gringon paiskoessa hänen välineitään pitkin poikin rantatietä. Kukaan ei puuttunut asioiden kulkuun, kohtauksen kuitenkin kiinnostaessa erityisesti turisteja. Pääryppäät kurkottautuivat saalistamaan mahdollisimman monta välähdystä lomaparatiisin väririkkaasta elämänrytmistä.

Lähellään kulkevalle tarjoilijalle tumma mies tuikkasi paidantaskuun muutaman setelin ja jatkoi takkiaa oikoen kohti kokuja. Hän tunsii adrenaliinin virtaavan suoniinsa, sekoittuneena monenkirjavan raivon tunteeseen. Miksi aina hän? Miksei joku muu voinut puuttua tällaisiin tilanteisiin ja miksi hän törmäsi näihin alituisen? Isompiin tai pienempiin. Hän ei tuntenut minkäänlaista halua puuttua sivullisten asioihin,

mutta jokin hänen sisällään pakotti hänet työntämään näpkinsä jokaiseen pinteeseen. Mitä kuumempi paikka, sitä varmemmin hän syöksyi tulta päin.

– Hullu inkkariämmä... toinen gringoista ärähti oman machoilevan äksyilynsä kiihottamana. Hänen toverinsa naureskeli hyväksyvästi, mutta hänen pälyilevistä silmistään näki hänen jännittävän tilannetta. Hän ei kenties ollut kaiken kokenut Meksikonlahden takainen sikailijaturisti. Hänen öykäröivä toverinsa sen sijaan osoitti jo omaksuneensa yhdysvaltalaisen ylemmydentunnon suhteessa meksikolaisiin ja intiaaneihin.

Miesten katseet siirtyivät tummaan mieheen, joka kumartui auttamaan vanhusta.

– Mitä helvettiä sinä luulet toimittavasi, latsku? siilipäisen kovanaaman huomio siirtyi nyt tulokkaaseen. – Kuuluuko tämä jotenkin sinulle, häh?

Puhujaan vilkaisematta tumma mies antoi sanojensa soljua rauhallisina, kuin olisi puhellut vain itsekseen: – Autan rouvaa, kuten jokaisen kunnan ihmisen tulee tehdä. Sen jälkeen hän saa ottaa vastaan täydestä sydäimestä lausutut anteeksipyyntöne...

– Mitä vit...

– ...sekä kohtuullisen korvauksen aiheuttamistanne vahingoista ja loukkaavasta käytöksestänne.

Riidanhaastaja astui aivan tumman miehen viereen ja puristeli kouriaan nyrkkiin. Hän löyhi ympärilleen väkevää vanhan viinan katkua, sen puolesta hän olisi sopinut paikallisen olutpanimon käveleväksi reklaamiksi.

– Mitä paskaa sinä jätkä höliset? Me ollaan *amerikkalaisia*, jumalauta, ja meille ei puhuta tuohon sävyyn!

– Mekin olemme amerikkalaisia, tumma mies vastasi. – Olimme täällä tuhansia vuosia ennen teitä. Jo senkin vuoksi neuvon teitä muuttamaan suhtautumistanne, mikäli aiotte vastaisuudessakin laahautua tänne ilmaa pilaamaan. Typerän kukkoiluesityksesi sijaan voit ruveta jo kaivelemaan taaloja taskuistasi...

Siilipää hyökkäsi, mutta rojahti seuraavassa silmänräpäyksessä rajusti maahan. Hän tunsu kuumottavaa kipua kasvoissaan, muttei näkynt edes tajuavan tulleen läimäytetyksi oikein olan takaa.

Toverinsa nöyryyttävästä kohtalosta sydämistyneenä toinenkin mies rohkaisi luontonsa, tarttui tummaa miestä hihasta ja antoi vapaan kätensä heilahtaa. Hänen iskunsa pysähtyi vastustajan kämmeneen. Raudanlujat sormet puristuvat hänen nyrkkinsä ympärille ja seuraavassa silmänräpäyksessä hänen ranteensa pyöräytettiin nurin kuin kanan niska. Miehen suu avautui huutoon, jonka tumma mies tukki rajulla koukulla palleaan.

Verivitjat sieraimista roikkuen tilanteen aiheuttaja kömpi kohti odottamatonta, kahdella jalalla kulkevaa vastoinikäymistään. Hänen machoilunhalunsa oli osittain hiipunut pahaa aavistelevan pelon alle, mutta nöyryytyksen pelko oli suurempi. Hän junttasi rajun suoran kohti tumman miehen kasvoja, tarkoituksenaan kuperoittaa hänen kasvonsa vasten takaraivoa.

Tumma mies väistyi ketterästi iskun tieltä ja lähetti rajun laakapotkun suoraan miehen kylkiluihin. Luusto antoi rusah-

ACTIONIA

KALMANKYLVÄJÄ

Armeijan roistojoukko terrorisoi maaseudun kyliä jossain Etelä-Amerikassa - kenenkään voimatta estää sitä. Sitten saapuu paikalle salaperäinen pelastaja - Kalmankylväjä, oikealta nimeltään Salvatore, palkkatappaja, joka on kääntynyt muinaisia työnantajiaan vastaan. Tuloksena on ennennäkemättömän kova välienselvitys Salvatoreen ja armeijan häikäilemättömän pomon Garzan välillä.

Kalmankylväjä osoittaa, että Jerry Cottoneita ja FinnWestiä kirjoittanut Petri Hirvonen on maamme parhaita toiminnan kuvaajia. Raju action-jännäri on kuin 80-luvun vhs-elokuva suoraan kirjan sivuille siirrettynä!

9 789527 211021

KUSTANTAMO HELMIVYÖ

RÄJÄHTÄVÄÄ TOIMINTAA VUODESTA 2016!

KANNET J.T. LINDROOS

isbn 978-952-7211-02-1